

UNG LIEG

Else Højgaard

Jørn Jeppesen

Sigrid Horne Rasmussen

Berthe Qvistgaard

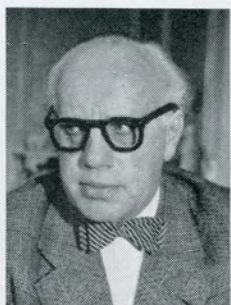
Hass Christensen

John Wittig

Palle Huld

Asbjørn Andersen

præsenterer

UNG LEG (efter romanen af samme navn)

Instruktion og drejebog: Johannes Allen

Musik: Arne Lamberth

Fotografi: Karl Andersson

Tone: Arne Lintner

Klip og teknisk instruktion: Anker

Produktionsleder: Olaf Bøök Malmstrøm

Distribution: A/S ASA Filmudlejning

Kostumer: **ILLUM**

PERSONERNE:

Helle	<i>Ghita Nørby</i>
Birte, Helles veninde	<i>Anne Werner Thomsen</i>
Helles mor	<i>Else Højgaard</i>
Helles far	<i>Jørn Jeppesen</i>
John, Helles bror	<i>Andreas John Frandsen</i>
Birtes mor	<i>Berthe Qvistgaard</i>
Birtes far	<i>Hass Christensen</i>
Benny	<i>Frits Helmuth</i>
Adjunkt Brandt	<i>John Wittig</i>
Jørgen, gymnasieelev	<i>Klaus Pagh</i>
Jørgens far	<i>Asbjørn Andersen</i>
Emma, ung pige i Birtes hjem	<i>Sigrid Horne-Rasmussen</i>
Vagthavende overbetjent	<i>Palle Huld</i>
Vera, stuepige i Helles hjem	<i>Elsie Neubert</i>
Gymnasielever	<i>Morten Schyberg</i>
	<i>Hanne Borchsenius</i>
	<i>Annette Vorbeck</i>

Hovedfigurerne i „UNG LEG“ er den syttenårige *Helle* og den attenårige *Birte*. De hører begge til den „forgyltde“ ungdom — den velhavende kreds i Københavns omegn eller en af vore større provinsbyer, og denne teenage-ungdom udgør måske kun en ringe procentdel af den danske befolkning, men har trods alt sin betydning.

Både *Helle* og *Birte* var omkring et par år gamle, da krigen brød ud, og disse to piger og deres kammerater er blevet eksponenter for en efterkrigstidsungdom med en mærkbar international jargon. Milieu'et er de store villaer, den moderne gymnasieskole, sodafountainbarerne og jazzklubbens flimrende uro. Det er en ungdom, der ikke har modtaget megen fortrolighed, hengivenhed og

tillid, og som derfor til gengæld ikke selv giver nogen pardon. Dens moral er i høj grad til at angribe, men filmen igennem har man forsøgt at give en baggrund for, hvorfor netop disse teenagere alt for ofte svigter moralsk, og hvorfor forholdet mellem forældrene og børnene lader så meget tilbage at ønske.

Birte fører an i sin kreds. Hendes forældre lever et skinægteskab, som har været medvirkende til at gøre hende fuld af trods og hårdhed. Også Helles forældre er stivnet i en kold atmosfære, som *Helle* og selv den tolvårige *John* ikke kan undgå at mærke. *Birte* lever et hektisk liv uden skruper og forsøger at få *Helle* med til sine løslupne teenage-selskaber og farlige lege, hvor de unge gymnasiedrenge ikke alene sætter deres moral på spil, men også deres

liv, blandt andet ved overfor de unge piger at vise, hvorlænge de tør blive stående foran et frembrusende eksprestog og først springe tilside i sidste sekund. Den, der springer sidst, er „helten“.

Medens der ikke synes at være nogen særlig redning for Birte, der kort og godt fortæller sine forældre, hvad hun mener om *deres* liv, sker der en omvæltning for Helle. Hun forelsker sig vildt i en ung trompetist *Benny*, en himmelstormer, der har hele ungdommens ildhu og spontane glæde i sig. Han er af den rigtige støbning, men endnu alt for ung til at kunne finde et fast stæsted i livet. Som udtryk for sin rastløshed og hunger efter oplevelser erklærer han næsten uden varsel overfor Helle, at han må rejse til udlandet, netop som hun mener at have fundet et virkeligt lyspunkt i sit liv.

Da forældrene omtrent samtidig fortæller hende og lillebroderen John, at de vil lade sig skille, synker hele hendes verden sammen, men Benny vender trods alt tilbage — og vi aner, at disse to unge har et håb om en lykkeligere fremtid.

Er „Ung leg“ en pessimistisk film? Både ja og nej. Der rettes en så stærk anklage mod forældrene og deres livsførelse, at man åbent må erkende en fare for, at filmen vil blive beskyldt for at give en *for* ensidig opfattelse af den ældre generation netop i dette milieu. Men det må være tilladt — også på film — at sætte problemet op i et grelt lys. Det har ikke været opgaven at forsøge at løse den evigt standende strid om forældre, børn og opdragelse, men at trække konturerne op så ærligt som muligt i skæret af den situation, som er aktuel i dag.

